

„Rzemiosłem jest zawodowe wykonywanie działalności gospodarczej przez osobę fizyczną lub spółkę cywilną osób fizycznych, z udziałem kwalifikowanej pracy własnej, w imieniu własnym tej osoby i na jej rachunek, ... , zwaną dalej rzemieślnikiem”.

Do udziału kwalifikowanej pracy własnej w rzemiośle niezbędne jest posiadanie odpowiednich kwalifikacji zawodowych. Rzemiosło różni się od innych grup zawodowych właśnie tym, że od prowadzącego działalność gospodarczą w zawodzie rzemieślniczym wymaga się realizować wkład kwalifikowanej pracy własnej zgodnym z charakterystyką danego rzemiosła. Oznacza to, że zakład rzemieślniczy może prowadzić jedynie osoba, która posiada dowody kwalifikacji zawodowej, zgodnie z wymogami Ustawy o rzemiośle.

Zgodnie z treścią Art. 3. Ustawy o rzemiośle, dowodami kwalifikacji zawodowych rzemieślnika są: dyplom mistrzowski lub świadectwo czeladnicze w zawodzie odpowiadającym danemu rodzajowi rzemiosła. Dowody te są wydawane przez izby rzemieślnicze osobom, które złożyły egzamin przed państwową komisją egzaminacyjną. Świadectwo czeladnicze i dyplom mistrzowski są opatrywane pieczęcią z godłem państwowym. Jeżeli chodzi o zawody rzemieślnicze – radiestezja i bioenergoterapia – jest to jedyna forma potwierdzająca kwalifikacje zawodowe i jest szczególnie ważnym by dokumenty takie znajdowały się na widocznym miejscu a zakładzie rzemieślniczym, tak aby każdy klient mógł sprawdzić posiadanie kwalifikacji i uprawnień zawodowych radiestety lub bioenergoterapeuty. Na co dzień, podczas wykonywania usług poza zakładem, używane są legitymacje czeladnicze lub mistrzowskie, zawierające m.in. nazwisko i imię, fotografię określenie rzemiosła i są one również opatrzone pieczęcią z godłem państwowym. Legitymacje te są wydawane przez Izby Rzemieślnicze MiŚP, w których rzemieślnik zdawał egzamin.

Każdy zleceniodawca (klient) powinien we własnym interesie sprawdzić dowody kwalifikacji radiestety lub bioenergoterapeuty, gdyż daje to gwarancję rzetelności wykonanej usługi.

W przypadku rzemieślników cechowych sprawy sporne (z klientami) może rozpatrywać zarząd cechu, sąd cechowy, rzemieślniczy sąd odwoławczy (w Izbach Rzemieślniczych) lub w każdym przypadku sąd powszechny. Ponadto w Rzemiośle powoływani mogą być rzeczoznawcy w poszczególnych branżach, np. w Izbie Rzemieślniczej MiŚP w Katowicach powołani są m.in. rzeczoznawcy w zakresie radiestezji i bioenergoterapii.

Na tym miejscu należy podkreślić, że w Polsce są ustanowieni przez Sądy Okręgowe biegli sądowi w zakresie radiestezji oraz bioenergoterapii. O tych faktach, nawet wśród prawników wiedza jest żadna(!).

Sprawę egzaminów kwalifikacyjnych reguluje Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 04.12.2002 „w sprawie egzaminów kwalifikacyjnych na tytuł czeladnika i mistrza w zawodzie, przeprowadzanych przez komisje egzaminacyjne izb rzemieślniczych” (Dz.U. nr 20 z 2003 r, poz. 171).

Związek Rzemiosła Polskiego opracował „Wykaz zawodów odpowiadających rodzajowi rzemiosła, w których Izby Rzemieślnicze MiŚP powołały państwowe komisje egzaminacyjne”. (13 komisji dla bioenergoterapii oraz 10 komisji dla radiestezji). W tym wykazie zawód „bioenergoterapia” jest wymieniony pod poz. 101 c/m, a „radiestezja” pod poz. 102 c/m w grupie „rzemiosł różnych nieprzemysłowych”. Warto tu podkreślić, że standardy wymagań i ramowe programy kształcenia w obu zawodach – radiestezji i bioenergoterapii znajdują się w Związku Rzemiosła Polskiego, a ponad to szczegółowe wymagania egzaminacyjne są opracowane i znajdują się w Działach Oświaty i Kwalifikacji Zawodowych w Izbach Rzemieślniczych oraz Małej i Średniej Przedsiębiorczości np. w Izbie RZMiŚP w Katowicach.

W świetle powyższego jest jasne, że prowadzenie działalności gospodarczej w zawodzie radiestezja lub bioenergoterapia wymaga odpowiedniego kształcenia i uzyskania potwierdzenia kwalifikacji zawodowych. Poza dyplomem mistrzowskim lub świadectwem czeladniczym, wszelkie certyfikaty, dyplomy i zaświadczenia wydawane poza rzemiosłem nie uprawniają do wykonywania tych zawodów. Ta uwaga adresowana jest przede wszystkim do „Ewidencji działalności gospodarczej”, w kontekście Art. 19 „Ustawy o swobodzie działalności gospodarczej”, która przy rejestrze powinna wymagać przedstawienia dowodu kwalifikacji w zawodach rzemieślniczych. Ponieważ radiestezja i bioenergoterapia są usytuowane w grupie zawodów rzemieślniczych, wszystkie osoby chcące świadczyć usługi w tych zawodach muszą legitymować się dowodami kwalifikacji. Podejmowanie działalności rzemieślniczej bez dowodów kwalifikacji jest nielegalne. Problem ten jest szczególnie ważny w zawodach związanych z ochroną, profilaktyką

Warto zwrócić uwagę na miejsce bioenergoterapii i radiestezji w Klasyfikacjach Działalności. Według Europejskiej Klasyfikacji Działalności oba zawody zaliczane są do „pozostalej działalności związanej z ochroną zdrowia ludzkiego” o symbolu EKD-85.14. Natomiast według obowiązującej w Polsce tzw. Polskiej Klasyfikacji Działalności, działalność gospodarcza w zakresie bioenergoterapii i radiestezji zaliczana jest do grupy „działalności paramedycznych” posiadających symbol PKD-2007 - 86.90-D. Ma to swoje uzasadnienie w rzeczywistej charakterystyce tych zawodów rzemieślniczych. W Rozporządzeniu Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalizacji dla potrzeb rynku pracy oraz zakresu jej stosowania (Dz.U. nr 265/2004) w dziale 514 – pozostali pracownicy usług osobistych, w grupie 5144 – Praktykujący niekonwencjonalne metody terapii - do zawodu bioenergoterapeuta przypisany jest kod zawodu 514 401. Natomiast do zawodu radiesteta przypisany jest kod 514902 (w dziale 5149 – Pracownicy usług osobistych gdzie indziej niesklasyfikowani).

Zgodnie z Dz.U. nr 265/2004 poz. 2644 kwalifikacje zawodowe są nabywane poprzez formalne wykształcenie lub szkolenie. Wyróżnia się cztery poziomy kwalifikacji. Według rozeznania autorów, rzemieślnicy cechowi w zawodach bioenergoterapia i radiestezja to osoby posiadające tzw. trzeci lub czwarty poziom kwalifikacji tj.